

му за празникътъ на 4 Янв. какъ тържествено ся отиразднува, и какъ вечерътъ, весела компания отъ низшитъ граждане, ходихъ да домътъ му да го привѣтствува и поздравяватъ съ празникътъ,

На тойзи разговоръ отгорѣ дойде и генералътъ.

За какво говорите, попыта.

— За празникътъ на 4 Янв. въ Пловдивъ и за господина Кребеля.

— Е, що, какъ Кребель? благодарни сѫ българитъ въ Ист. Румелий отъ него?

— Едни сѫ благодарни, други не, както обыкновено быва.

— Кои не сѫ благодарни отъ него и много ли сѫ?

— За право да ви кажѫ исправиж смѣткѫ не съмъ държалъ.

— А какъ е той съ Алеко нашъ?

— Вѣрвамъ да знаете по-добре отъ мене.

— Знаете ли отъ какво е произлѣзо първото по между тѣхъ неудоволствие и що е дало поводъ на спрѣчкованието имъ?

— Слушалъ съмъ да рассказватъ за нѣкакви незначителни причины, но като положително незнамъ, не обычамъ да ставамъ тѣлковател на уличнитъ слухове.

— На кого стоваряте винажтъ?

— Както обыкновено, едни на единого, а други на другого; кой както е настроенъ и прѣдрасположенъ.

— Ну, а вы чисто на какво мнѣние сте за Кребеля!

— Серъзно ли желаете да знаете? право ли искате да ви кажѫ, или чакате да чуете онова което ви е по-приятно?

— Вотъ въпросъ? ако не бяхъ искала да знаѣ, ще вы пытамъ ли?

— Да ви кажѫ най-право, за тогозъ човѣка не ми ся ще да кажѫ нѣщо зло; нѣмамъ нищо противу него; но, като мя пыта, азъ искренно ще ви кажѫ и трѣба да ви кажѫ. Като чистъ човѣкъ, той е славный малый; но, като дипломатъ, азъ немогѫ да ся произнесѫ ни отрицателно ни утвѣрдително, защото не знаѣ вы на какво сте мнѣние въобще за дипломацийтъ и чисто пакъ за ваша. Азъ ще ви раскажѫ нѣкои работи, а вы отъ тѣхъ сѫдѣте по вашему добъръ ли е дипломатъ или не. Въ Пловдивъ азъ не съмъ ималъ случай да ся видѣмъ съ него по-вече отъ дваждъ или триждъ, но никакви наблюдения връзъ него не съмъ ималъ случай ни при сърдце да прави. Минжлото лѣто, когато принцъ Батембергъ и неговата консерваторска клика